

Держава та регіони

- встановити обов'язковість довгострокової оренди земель сільськогосподарського призначення, здійснити поліпшення землі;
- визначити правові й організаційні механізми здійснення прав на простір над поверхнею земельної ділянки та під нею;
- запровадити дозвільну систему здійснення землекористування відповідно до затверджених матеріалів землепорядного й містобудівного планування та зонування. Обов'язок надання дозволів на здійснення землекористування, у тому числі на стадії переуступки прав на землю, покласти на державні органи земельних ресурсів. Державним органам земельних ресурсів надати у встановленому порядку матеріальні та кадрові ресурси для забезпечення дозвільної діяльності;
- на органи місцевого самоврядування покласти обов'язки здійснювати контроль за земельним обігом. З цією метою їм необхідно надати право санкціонувати угоди щодо купівлі-продажу землі, навіть після їх нотаріального посвідчення;
- запровадити сучасні автоматизовані кадастрові та земельно-реєстраційні системи. Передбачити їх тривале відокремлене функціонування з належним обміном необхідною інформацією між відповідними базами даних;
- ввести в дію систему нормативно-методичного забезпечення ліцензійної діяльності у сфері земельних відносин і здійснення землекористування й посилити ліцензійні вимоги до суб'єктів господарювання та процедури щодо підтвердження цих вимог; запровадити ліцензійну експертизу, професійну атестацію відповідальних виконавців робіт ліцензованих суб'єктів; ви-

дачу ліцензій перенести на територіальний рівень;

- відновити фоновий, регіональний і локальний моніторинг земель та землекористування;
- посилити економічні важелі регулювання землекористування, визначити механізми встановлення платежів за обмеження землекористування в територіальних зонах з особливим режимом землекористування, при визначенні земельних сервітутів, виникненні спадкового права забудови, створенні території природно-заповідного фонду без формування юридичних осіб з перевищенням нормативних площ земельних ділянок несільськогосподарського призначення тощо.

IV. Висновки

Таким чином, перелічені заходи, порядки й регуляторні норми забезпечать адаптований до сучасних вимог сталий розвиток земельних відносин у державі з максимально збалансованими спеціальними рівновагами як для держави, так і для громадян – власників земельних ділянок.

Література

1. Богіра М. Земельна реформа і стан формування справжніх господарів на селі / М. Богіра // Землепорядний вісник. – 2008. – № 2. – С. 37–39.
2. Богіра М. Повернення до землеустрою – шлях до подолання проблем земельної реформи / М. Богіра, П. Каземір // Землепорядний вісник. – 2007. – № 6. – С. 25–27.
3. Третяк А.М. Управління земельними ресурсами / А.М. Третяк, О.С. Дорош. – К. : ТОВ “УЗРУ”, 2006. – 462 с.

МОТИВАЦІЙНА ОСНОВА УПРАВЛІННЯ В КРЕДИТНО-МОДУЛЬНІЙ СИСТЕМІ НАВЧАННЯ

Шилова В.І.

кандидат наук з державного управління

Енергодарський інститут державного та муніципального управління ім. Г. Хеноха “КПУ”

Annotation

In the article the motivational basis of educational management was determined. The most important elements of management control over education was studied. Positive and negative factors in the control of credit-unit system were identified.

Анотація

Визначено мотиваційну основу управління набуттям знань. Досліджено найважливіші елементи управлінського контролю за набуттям знань. Виявлено негативні та позитивні чинники контролю в кредитно-модульній системі.

Ключові слова

Управління, мотивація, тестування, кредитно-модульна система, контроль.

I. Вступ

Відомо, що управління – це процес планування, організації, мотивації і контролю, який мобілізує певну групу людей на досягнення певних цілей у заданому виді діяльності.

Під час планування на основі встановлення вихідного стану об'єкта управління визначають цілі й завдання його розвитку, складають програму дій. За допомогою планування керівник досягає зміст майбутньої діяльності, складає план, прогнозує її кінцеві результати.

Управлінський цикл закінчується контролем, за допомогою якого перевіряється стан

поставлених завдань, досягнення проміжних і кінцевих результатів, створюється можливість корекції заданого курсу.

Мотивація – процес стимулювання студентів до навчально-пізнавальної діяльності, яка спрямована на досягнення визначених цілей і завдань.

Основою мотивації навчання студентів є їхні різноманітні потреби та інтереси, врахування й задоволення яких суттєво поліпшує не лише якісні показники в навчанні та розвитку, а й полегшує процес управління всіма компонентами навчально-пізнавальної діяльності суб'єктів навчання, оскільки задіюються самоорганізаційні фактори, які дають змогу викладачеві перевести навчання в площину гуманної педагогіки. Співвідношення між використанням елементів авторитарної чи гуманної педагогіки, власне, залежить від можливостей і вміння викладача задіяти якомога більше мотиваційних компонентів на всіх етапах засвоєння знань. Самими лише повчаннями неможливо нав'язати певну філософію знань, до неї треба підійти через інтереси, внутрішні спонуки і тих, хто вчиться, і тих, хто навчає. Добре, коли пізнавальні мотиви посилюються суспільними, тобто в процесі державотворення роблять ставку на інтелектуальні сили нації, відповідним чином винагороджують їхній внесок у сіспільно-економічний розвиток країни. Тоді в державі формується відповідне інтелектуальне поле, адекватна йому сіспільна думка, які постійно живлять пізнавальні мотиви, мобілізують і посилюють їх.

II. Постановка завдання:

- визначити мотиваційну основу управління набуттям знань;
- дослідити найважливіші елементи управлінського контролю за набуттям знань;
- виявити негативні та позитивні чинники контролю в кредитно-модульній системі.

III. Результати

На жаль, сучасний суспільно-економічний стан нашої країни, болючі процеси перехідного періоду в державотворення не тільки не стимулюють зростання інтелектуального фонду держави, а й виконують протилежну функцію.

На нинішньому етапі розвитку країни в ієрархії мотивів домінуючу роль відіграватимуть пізнавально-інтелектуальні та професійні. Щоб якомога повніше задіяти пізнавально-інтелектуальні мотиви, потрібно, поперше, використовувати всі цікаві елементи знань з цього предмета; по-друге, вміло моделювати проблемні ситуації, залучати студентів до активної пошукової діяльності, задіюючи всі компоненти психічного розвитку; по-третє, важливою складовою побудження студентів до навчання виступає повномасштабна реалізація всіх етапів управлінського циклу в засвоєнні знань, серед яких вагомий внесок у мобілізацію внутрішніх мотиваційних сил роблять оцінювальні

дії викладача. Оцінювання – це багатограний психолого-педагогічний процес, який у досвідченого викладача є відповідним стимулом до систематизації розумової праці студента або ж, при невмілому застосуванні, виконує зворотню дію.

Оцінювання за модульним принципом навчання включає в себе:

- визначення й адаптацію до кожної оцінки нормативної складової навчальної дисципліни (освітніх стандартів) і проєкція їх на кожний модуль;
- донесення до студентів змісту знань, адекватних тій чи іншій оцінці;
- використання різних форм оцінювання (тести, залік, контрольна робота тощо);
- вибір системи опорних оцінок з кожної навчальної дисципліни, які відповідають його специфіці, забезпечують цілісне й об'єктивне оцінювання кожного студента та є посиленням для реалізації викладачем;
- встановлення коефіцієнта вагомості кожної з опорних оцінок та математичного механізму їхнього підсумовування за кожний модуль і навчальну дисципліну загалом;
- встановлення математичних підходів до визначення рейтингового показника студента;
- коментування виставленої оцінки (зіставлення реальних знань з визначеними стандартами за змістом кожної оцінки) [1].

При дотриманні цих вимог процес оцінювання виконуватиме відповідні мотиваційні функції, спонукатиме студентів до систематичної розумової праці, саморуку до пізнання, саморозвитку й самозбагачення, самоактуалізуваємо студентів [3].

Позитивну роль у самооблізації внутрішніх спонук студентів до навчання виконує професійна компонента. Цілеспрямована робота навчального закладу з актуалізації професійних інтересів і спонук готує студентів до усвідомленого вибору навчальних дисциплін.

Одним з фундаментальних елементів управлінського процесу є контроль, без якого неможливі ні планування, ні створення організаційних структур, ні мотивація, оскільки вони є невід'ємними елементами загальної системи контролю. Кредитно-модульна навчальна система пропонує свої підходи до контролю та оцінювання знань студентів, у тому числі тих, які актуалізуються або включаються в планове повторення.

Недостатня зацікавленість у суміжних навчальних дисциплінах не дає змоги максимально генералізувати навчальний матеріал, полегшити його запам'ятовування, а відтак, й об'єктивне оцінювання.

Дослідження Л.М. Романишиної показують, що недосконалість традиційної системи опитування й контролю полягає в тому, що:

Держава та регіони

- оцінювання знань не забезпечує достатньої об'єктивності, оскільки контроль несистематичний;
- знання оцінюються після закінчення навчального курсу (залік, іспит), що не сприяє свідомому засвоєнню знань;
- не забезпечується систематичність у роботі протягом семестру; не створюються стимули творчої самостійної роботи студентів [2].

У вищій школі набув широкого застосування стандартизований контроль знань протягом усього періоду вивчення навчальних курсів, в основу якого покладено тестову методику з альтернативним вибором відповідей.

Світова історія підготовки фахівців свідчить про те, що найбільш коректним засобом виміру характеристик особистості суб'єкта учіння є тести досягнень – психодіагностичні методики вимірювання та оцінювання досягнутого рівня розвитку здібностей, умінь і знань.

Великою перевагою тестового контролю є уніфікація вимог, застосування єдиного критерію й норм оцінювання, економія часу тих, хто складає іспит, і викладачів. Підготовка державних стандартів освіти передбачає як третю складову (поряд з освітньо-кваліфікаційною характеристикою й освітньо-професійною програмою підготовки фахівців) розробку засобів діагностики та тестів об'єктивного контролю рівня освітньо-професійної підготовки.

Теорія тестів пов'язана із системою соціологічних і психологічних вимірювань, статистикою, фізіологією, математикою та іншими науками. Тести характеризуються рядом суттєвих ознак, такими як:

- спрямованість на результат діяльності;
- формування завдань у вигляді сукупності запитань;
- об'єктивність результатів тестування;

- наявність особливих характеристик: якості й обґрунтованості, надійності та валідності тощо.

Практика використання тестів на кафедрах інституту для контролю знань показала доцільність і ефективність їх застосування.

IV. Висновки

Досвід запровадження кредитно-модульної системи оцінювання знань забезпечує реалізацію нових підходів до організації мотивації навчання, поглиблення знань студентів. Тут головним стає процес керованого навчання, а не процес викладання. Роль викладача зводиться до керівництва самостійною роботою й підсилення контрольної функції.

Переваги кредитно-модульної системи оцінювання знань полягають у такому:

- зникає “стара хвороба”, коли на семінарських заняттях викладач говорить більше, ніж студент;
- вирішується проблема відвідування занять без будь-яких заходів адміністративного тиску;
- відпадає необхідність відпрацювання студентами пропущених занять (крім контрольних робіт);
- посилюється зацікавленість студентів у результатах своєї роботи на заняттях.

Література

1. Поважна Л.І. Організаційно-методичне забезпечення контролю якості навчання у вищому закладі освіти : навч.-метод. посіб. / П.І. Поважна, Г.С. Цехмістрова. – К., 2001. – 95 с.
2. Романишина Л.М. Модульно-рейтингова система обучения, организация работы, поиски, исследование : монография / Л.М. Романишина. – М., 1993. – 160 с.
3. Сікорський П.І. Кредитно-модульна технологія навчання : навч. посіб. / П.І. Сікорський. – К. : 2004. – 125 с.

УДК 338.48.025.2(4/8)

ПОНЯТТЯ Й ЕФЕКТИВНІ МЕТОДИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Шупік Б.В.

аспірант Класичного приватного університету

Annotation

The term “state regulation” has analyzed and the term “state regulation of international tourism” has improved; the methods of state influence on tourism development is considered and were defined the effective methods and instruments of the state regulation of the tourism.

Анотація

Проаналізовано зміст поняття “державне регулювання” та уточнено поняття “держав-

не регулювання міжнародного туризму”; розглянуто методи впливу держави на розвиток туризму й визначено ефективні методи та інструменти державного регулювання туризму.

Ключові слова

Державне управління, міжнародний туризм, методи регулювання, економіка, в'їзний туризм, державне регулювання.